

Egy énekesnő, akinek egy kerékcseré sem okozna gondot

Létrehozás: 06/23/2022 - 15:59

Szerző: Aranyi Péter

 [1]

A Dreamcatchers-nek Fénytörés címmel jelent meg az első albuma. Ez 35 percnyi érzelmes, hangulatos és dinamikus zenét tartalmaz. Az elektronikus és akusztikus zenei elemeket ötvöző dalokban Halmai Réka hangja csendül fel.

A fiatal énekesnő nemcsak énektudását, hanem dalszerzői képességét is megcsillogtatta az új albumon, amely egyszerre gyönyörű és melankolikus egyben. Halmai Rékával a dalok születéséről, a magyar női előadók helyzetéről és a jövőbeli tervekről beszélgettünk.

Hogy kerültél kapcsolatba a zenével, mikor kezdtél el énekelni?

Kiskoromban anyukám nagyon sokat énekelt nekünk lefekvéskor. Az első dal, ami eszembe jut abból az időből valahogy így kezdődött „Menaságnak alsó végén, vagyon egy csillag az égen”. Ez nagy hatással volt rám, mert hétévesen elkezdtem foglalkozni az énekléssel.

Aztán később jött a néptánc is...

Szerintem ez a népdaléneklésből fakad. Sokszor hazajártam az Erdélyben található Csíkmenaságba, családlátogatóba, így aztán mindig részt tudtam venni a különféle rendezvényeken és bálokon. Kedvet kaptam ehhez az egészhez. Sorsfordító pillanat volt, amikor édesanyukám nyolcévesen beiratott engem itthon táncoktatásra. Közben természetesen a népdaléneklést sem hagytam abba, ami később kiegészült a zongorázással, amit legalább öt éven keresztül csináltam. A zongorázásnál nyilván a kötelező darabokra kellett fókuszálni, de az alapvizsgára például egy kedvencemet, az Életre valók főcímdalát vittem be.

Mik voltak a kezdeti visszajelzések?

Már a kezdetektől fogva jártam mindenféle fesztiválokra és fellépésekre és a legtöbbször az első helyen végeztem, mert sikerült kivívnom a szakmai zsűri elismerését. 2014-ben pedig Aranykalász díjat kaptam a zeneiskolában, ami azt jelentette, hogy a következő évben nem kellett fizetni tandíjat. Ez nekem nagy segítség volt, mert abban az évben, ősszel kezdtem meg a nyolcadik osztályt az általános iskolában.

Mondhatjuk, hogy az általános iskolás évek óta a zene iránti lelkesedésed töretlen?

Igen, ez azóta tart és mostanáig is megvan. Nem telik el olyan nap az életemben, hogy legalább egy dalt el ne énekelnék. Mindennap hallgatok zenét, inspirálódom és szinte mindig dudorászok valamit. Nagyon nyitott vagyok a zenét illetően. Többféle stílust és előadót hallgatok általában. De természetesen vannak olyanok is, akiket éveken át hallgattam, közéjük tartozik Ariana Grande, Demi Lovato, illetve Miley Cyrus. Nagyon szeretem még a Whitney Houston féle katarzisos énekstílust is. És persze a mai napig hallgatok népzene is. Nagyon szeretem Pálpataki (Sóvidéki) népzene, illetve Magyarpalatkai mezősegi zenét. Ez volt a legelső tánc, amit annyira magamnak éreztem, hogy azt

bármikor táncra tudnék kelni.

Video of The Dreamcatchers - Vihar

A Dreamcatchers előtt milyen zenei próbálkozásaid voltak?

2011-ben egy világhírű orgonaművész, Fassang László előtt sikerült fellépnem a MŰPÁ-ban, Budapesten egy népdallal, több ezer ember előtt. Nagyon megtisztelő volt számomra, hogy ő utána csinált egy improvizációt erre népdalra. Azt hiszem ekkor jöttem rá arra, hogy milyen fontos kapcsolatot jelent a zene az emberek között. A produkció után a kísétáltam a vörös szőnyegre és sokan jöttek oda gratulálni. Számomra ez 9-10 évesen olyan löketet jelentett, amiből még évekig tudtam táplálkozni a zenélést és a népdalénekest illetően. Eljött aztán a pillanat, amikor abba kellett hagynom a zeneiskolát, de úgy döntöttem, hogy kipróbálom magam professzionális stúdiókban. Elkezdtem keresgélni közöttük és végül találtam egy számomra megfelelőt. A stúdióban felvett énekléseimet és feldolgozásaimat aztán időről-időre feltöltöttem a saját YouTube-csatornáma. Nyilván ezekért a munkákért mindig fizetnem kellett, de nekem ez jó alapot adott ahhoz, hogy szokjam a stúdiózást, nem mellesleg pedig kisebb fajta ismertségre is szert tettem ezáltal. Egy Billie Eilish feldolgozás után Bódi Dávid jelezte, hogy szeretne velem foglalkozni énektanárként. Én pedig bevállaltam és egy egész évig hozzá jártam. Neki köszönhetően 18 évesen számtalan új technikát sikerült eltanulnom éppen ezért nagyon hasznos volt számomra ez az egy év.

Hogyan kerültél kapcsolatba a Dreamcatchers-szel?

Az énektanáromat, Bódi Dávidot kereste meg egyszer a zenekar koncertszervezője, hogy esetleg

tudna-e ajánlani valakit az iskolájából. Ő engem ajánlott, de azért át kellett menni egy előválogatón. Ezek közé tartozott egy meglévő dal megtanulása és feléneklése, illetve egy születőfélben lévő számra ki kellett találni egy dallamot. A harmadik feladat az volt, hogy küldjem el egy saját, általam kiválasztott videómat, amiben énekelek. Miután átmentem ezen a rostán, felhívtak és azt mondták én lettem a kiválasztott. Nekem ez olyan érzés volt, mintha elmentem volna egy versenyre és azon engem választottak volna ki győztesnek.

Mi történt ezután?

Az első néhány hónap nagyon aktívan telt, értelemszerűen meg kellett tanulnom nagyon sok dalt és persze szokni kellett egymás társaságát is. Nagy hangsúlyt fektettünk az újdonságok megtanulására is, aztán jöttek a különféle cover-ek is és természetesen a kreatív munka pozitív hozadékaként jöttek a kis ötletek újabb és újabb dalokra. Szóval azt gondolom, hogy nagyon kedvező hatással voltunk egymásra.

Olvastam egy cikkben, hogy a Dreamcatchers egyes dalainak te írtad a dalszövegét, de nem magyarul, hanem angolul. Ezek szerint neked a dalszövegírás is az erősségeid közé tartozik?

Már korábban is voltak dalszövegírással kapcsolatos próbálkozásaim. Ezek eleinte még nem voltak teljesértékűek. Aztán ahogy bekerültem a Dreamcatchersbe egyszer csak kaptam egy alapot és felkértek, mi lenne, ha megpróbálkoznék vele. Aztán hirtelen felcsendült a fülemben egy dallam, ami előcsalogatott belőlem egy érzést is, ezt az érzést pedig csak le kellett írnom. Így született meg az első dalom a Vihar címmel, amit ennek a csapatnak írtam. És hogy miért angol nyelven születnek nálam a dalszövegek? Ez nagyon jó kérdés, egyszerűen sokkal könnyebb ezeket angolul megírnom. A Vihar például Ocean Eyes címen született meg. Ezután következett a Különbéke, ami eredetileg az Eyes of your heart címet viselte, a Fénytörés pedig Confidence néven készült el. Hogy pontosan melyik volt előbb az jó kérdés, ha most itt lenne a kis füzetkém, amibe írom a dalokat, akkor meg tudnám neked mutatni.

Mennyire teszed bele a saját érzéseidet, történeteidet a dalszövegeidbe?

Ezt nem árulhatom el...De nem hiszem, hogy nagy titkot mondok akkor, ha azt mondom, hogy a saját gondolataimról van szó. Én a legtöbbször nem egy teljes történetet tárok a hallgatók elé, hanem sokkal inkább egy érzést közvetítek. És onnantól kezdve önálló életet kezd élni a dalszöveg is és teljesen természetes, hogy olykor-olykor máshogy csapódik le egy-egy dalnak a jelentése, vagy üzenete a hallgatókban. Ezt úgy is fel lehet fogni, hogy adok is valamit, meg nem is. A végeredmény mindenképpen az, hogy beindít a zenénk valamit azokban, akik hallják. És ezt nagyon szeretem ebben az egészben.

Video of The Dreamcatchers - Homály (szövegklip / lyric video)

Én azt érzem, hogy bár a dalaitok nem szövegcentrikusak, de ennek ellenére nagyon erősek és fülbemászóak. Közömbösnek, vagy felszínesnek egyáltalán nem nevezném a dalszövegeiteket.

Ősszel kijövünk majd a Fénytörés című albumunk angol nyelvű változatával. Én azt gondolom az sokkal nyersebb lesz.

Az alkotómunka velejárója, hogy néha megosztja az embereket az eredmény. Mennyire veszed a szívedre, ha esetleg negatív véleménnyel találkozol?

Én egyáltalán nem veszem a szívemre, ha esetleg negatív véleménnyel találkozom, főleg akkor, ha nem ismerem azt, aki mondja. Én sem ítélek addig mások felett és én sem mondok addig negatív véleményt másokkal kapcsolatban, amíg nem ismerem meg az adott személyt. Ha valaki nem szimpatikus számomra, akkor sem tartom helyén valónak, hogy tiszteletlenül viselkedjek vele, vagy,

hogy kritizáljam valamiért. Anyukámnak nagyon adok a szavára, ha ő fogalmaz meg kritikát, akkor általában megfogadom és jól esik.

Mennyire tartod magad temperamentumos személyiségnek?

Én nagyon türelmes vagyok, igyekszem tiszteletben tartani mások dolgait, de egyszer kell valami olyannak történnie és akkor felrobbanok. Nagyon sokáig tudok egyébként tűrni, ami rossz szokás egyébként, de én nem szoktam beleállni a konfliktusokba, ha nincs értelme. Én jobban szeretem a békét...

...meg a Különbékét.

Igen...:)

Milyen ma Magyarországon női előadónak lenni? Könnyebb, vagy nehezebb nőként a színpadon érvényesülni, mint mondjuk egy férfi énekesnek?

Én azt gondolom a nőknek nagyon nehéz dolguk van ebben a szakmában akkor, ha a közösségi média kerül terítékre. Erről szól egyébként a Confidence című dalom is. A nehézség abban rejlik, hogy ezeken a platformokon van egyfajta elvárás, hogy mi az a testalkat, vagy kinézet, amit előnyben részesítenek. Szerintem borzasztó nehéz egy olyan nőnek érvényesülni, aki nem akar beállni a sorba. Mindenki azt mondja, hogy pedig a természetes a legjobb és mégsem kíváncsi senki arra, ha esetleg másként nézel ki, másként öltözködsz, vagy másként gondolkodsz. Olyan, mintha a közösségi médiában a futószalagon gyártott nőket kedvelnék, aki olyan, mint az előző. Szerintem hamarabb lesz itthon nálunk népszerűbb egy nő, ha tiktokozik és kirak valamilyen szexi videót, mintha mondjuk felénekel egy dalt, amit mondjuk ő saját maga szerzett.

Mi számodra az az álomfellelés, amit szívesen átélnél az életben?

Ez egy nagyon érdekes kérdés, még nem agyaltam ezen. Annyiféle helyen voltam már, hogy még nem tudtam átgondolni. Ami eszembe jut, az egy nagy-nagy Budapest csarnokos buli. Ez az akarom is meg nem is kategória. Váltakozik bennem, hogy mi a vonzóbb, például egy kávézóban való zenélgetés, vagy éppen egy hatalmas tömeg előtti éneklés. Sokszor kérdezik, hogy miért nem álmodok nagyban? De én nem álmodok, én célt tűzök ki. Jobban szeretek olyan célokat kitűzni, amelyek elérhetőnek tűnnek.

El tudod-e képzelni, hogy bármikor elszakadj a zenétől?

Hát, ez nagyon attól függ, hogy milyen irányba fog elmenni az életem. Fiatal vagyok, de racionálisan látom a világot.

Most nagyot sóhajtottál...

Igen, mert az életben bármi előfordulhat. Lehet egyszer történik valamilyen olyan fordulat, ami elvágja a kapcsolatokat a közönséggel, de a zenével biztosan nem. A zenét soha nem tudnám elengedni. Ha nem zenével foglalkoznék, akkor 50-60 százalékot tennék rá, hogy tánctanár lennék.

Vagy esetleg autószerelő? A beszélgetésünk elején szóba került, hogy a kisebb-nagyobb autós tennivalók sem okoznak neked gondot.

Nem feltétlenül mindent tudnék megcsinálni, de cseréltem már olajat egyedül. Legutóbb pedig a tesómmal szedtük le a kocsijáról a kipufogórendszert, hogy megjavítsuk. Apától tanultam sok mindent, mert ha az ő kocsijával, vagy anyáéval történt valami, akkor mindig hétvégén nekiállt és megjavította. Én pedig mindig követtem mindenhol és néztem, hogy mit csinál. Keresztapám is hivatásos autószerelő és ha hazamegyek Erdélybe, akkor neki is szoktam segíteni és ő is tanítgat engem. Szóval igaz, ami igaz, nem jelent gondot, ha alá kell feküdni a kocsinak.

És még nem kérték meg a kezedet? Lehetetlen! Köszönjük a beszélgetést!

Fotók: Aranyi Péter (kivéve legfelső, credit: Dreamcatchers)

Tags:

[interjú](#) [2]

[Halmai Réka](#) [3]

[Dreamcatchers](#) [4]

[zene](#) [5]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/egy_enekesno_akinek_egy_kerekcsere_sem_okozna_gondot

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/halmai_reka_021.jpg

[2] <https://www.melano.hu/tags/interju>

[3] https://www.melano.hu/tags/halmai_reka

[4] <https://www.melano.hu/tags/dreamcatchers>

[5] <https://www.melano.hu/tags/zene>